

Dags för vinterridning.

Av Inga-Greta Agrell

Vi rider på vintern också.

Härligt, härligt men farligt - om inte ryttare och häst är utrustade för årstiden, väderleken och väglaget. Av de många vinterryttare man ser nu, när även den amatörmässiga hästsporten blivit "inne", är det inte ^{nu} ~~ett skiljags~~ på hundra som är vettigt utrustad. Praktiskt taget alla ryttare har samma klädsel som vid sommarridning, även vid långa uteritter. Och följderna: Frosteksem på kinderna, frostknölar på fötter, instängda i trånga, spetsiga stövlar, frostsador på händerna och handleder ~~och varit~~, dåligt skyddade av tunna sommarhandskar eller inga handskar alls, skador på knän och lår, "värmda" endast av snygga, åtsmitande elastabyxor utan skyddande luftrum. Allt detta skador, som i många år kan ge besvärande ömtalighet och efterkänningar. De reflexioner jag här gör är delvis inspirerade av en ung dam, som just idag kom och visade upp "frostlår", nariga och ämmande som blåmärken.

Jag tror inte ungdomarnas dåliga utrustning för vinterridning bottnar i enbart ekonomiska förhållanden. Ofta är det ren och skär okunnighet och tanklöshet. Specialaffärerna i artiklar för hästsport har dessutom knappast något att erbjuda för vinterbruk mer än de skinnfodrade trästigbyglarna och i bästa fall ridkask med öronlappar. Jag känner mig själv många gånger rådlös inför uteridningen vintertid och tycker därför det vore värdefullt om jag och många andra osäkra kunde få goda och praktiska uppslag beträffande utrustning för vinterridturerna.

För att ge underlag för en fortsatt diskussion ~~om utrustning~~, som ju började så lovande med en artikel i Hästen nr 4/1971 av Penelope Lewenhaupt och som också fick ett intressant bemötande i ett senare nummer av tidskriften, vill jag för att provocera och stimulera till fortsatt diskussion om ridutrustning ~~och~~ tala litet om min egen vinterutrustning för uteridning.

Kasken har öronlappar av skinn och är dessutom så stor att den inte trycker någonstans på huvudet. Dubbla ollar, den ena tunnare, den andra enormt tjock, ~~vit~~, med stor rullad värmande krage. Ridbyxor av gammaldags vid typ, militärtyg med plats för knäskydd av kamelhår utanpå långkalsingarna. Svart anorak (o fasa, M:me Lewenhaupt!), flera nummer för stor, så att ett rikligt luftrum bildas innanför. Dragband i midjan på anoraken, som har ett snyggt uppslitat veck fram och ett bak. Anoraken går ner över ~~läxlax~~ ryttarens lår. Kombinationen av varma ollar och rymlig anorak ger en härlig rörelsefrihet. Stövlarna är jättestora, fårskinnsfodrade, används bara vid kör- och riddurer vintertid. De rymmer 2 par tjocka sockar. De har bred nos, ger full rörlighet åt tårna och trycker ingenstans. Men de kräver helt andra stigbyglar än de vanliga. Jag har största modellen av militärstigbyglar vid dessa tillfällen. Handbeklädnadsfrågan är besvärlig. Rider jag den väl inridna 5-åriga fjordingen Veimi kan jag ha vilka klunsiga ^{handskar} ~~tunvinter~~ som helst, eftersom hon går mest på skänklar och är pålitlig. Rider jag den lite hetsiga nordsvenska Moster, måste jag ha handskar som inte hindrar det fasta tygelgreppet, och då blir kylan ofta ett problem, som gör att riddturen får avbrytas i förtid, om inte fingrarna ska bli alldeles stelfrusna och köldskadade.

Det hjälper inte hur varmt klädd man är i övrigt, om man hela riddturen ska behöva kämpa med kylan i fingrar och tår. Nöjet blir betydligt reducerat!

Någon gång varierar jag och tar militärpälsen istället för anoraken och då kanske bara en tunnare polotröja under. Man får emellertid då inte alls samma rörlighet som med anoraken, och fingrar och tår blir inte heller mycket varmare. Fjäxor har jag sett rekommenderade för vinterridning. Vad säger de erfarna därom? ~~Fastnarxx~~ ~~na~~ inte lätt i stigbyglarna?

Ett tjockt lager vattenfri salva i ansiktet och under hakan skyddar för förfrysning av dessa ömtåliga partier. En viktig detalj!

Beträffande hästupållarnas utrustning så tänker vi naturligtvis i första hand på att de ska vara ordentligt broddade och att vi ska ha med oss ett par reservbroddar och något verktyg att slå in dem med eller skruva fast dem med, om de tappar någon av sina broddar. [X] ~~Bett~~et värmer vi alltid vid kyla och smörjer med något fett, om kylan är tillräckligt hård. Gärna konsistensfett under hovarna för att hindra "stolpbildning". Bakom sadeln spänner vi fast ett hoprullat hästtäckke att ha på vid raster och en liten säck med hö och ett par kilo havre som utflyktsproviant. [Givetvis medför vi hovkrats för att rensa hovarna från snö och is.]

Jag är säker på att många erfarna ryttare har goda råd och synpunkter att komma med i fråga om vinterridning - låt diskussionen fortsätta. Vi amatörer behöver lära oss.

packa ad och

En väl fastspänd ryggsäck på ryttaren för reservkläder och eventuell utflyktsproviant. Bona att under rittem och vid vila kunna modernera klädseln efter förhållandena!



Red. av

Tidskriften Hästen

Vasagatan 12

105 33 S t o c k h o l m

Undertecknad oskicklig men road amatörryttare torde dela utrustningsproblemet med många andra på området okunniga.

Kan bifogade ~~XXXX~~ artikel tänkas vara av intresse för läsarna av Hästen? Jag tror att den tidigare i Hästen påbörjade diskussionen om utrustningsfrågor bör fortsättas.

Med hälsningar

Inga-Greta Agrell

Ranebo 8808

444 00 Stenungsund.